



# BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 89

## HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

### HỘI ĐOÀN BÁT VỤ LỢI VÀ TỪ THIỆN

GIẤY PHÉP SỐ 800032127 – SỐ MIỄN THUẾ VỤ: 20-0094475

TRỤ SỞ TẠM: 10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-933-3127 \*\* EMAIL: [datlam1951@hotmail.com](mailto:datlam1951@hotmail.com)

[datlam1951@hotmail.com](mailto:datlam1951@hotmail.com) Web Site: [www.hoiaihoubienhoa.org](http://www.hoiaihoubienhoa.org)

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 3 NĂM 2011, TẠI HOUSTON, TEXAS

## Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Bảng Tin Tân Niên được gửi đến Quý Vị trước tháng Ba, vì có nhiều phần tin cần phải được đăng tải sớm như **Chương Trình Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2011**, **"Hoa Bưởi Vuốt Đại Dương III"**, để Quý Vị biết rõ về những ngày ở Paris dự tiệc Hội Ngộ Biên Hoà và chuyến du ngoạn dài hơn 11 ngày từ Pháp sang Ý, Thụy Sĩ rồi trở lại Paris, một chuyến đi thăm viếng đồng hương và du hành không thể bỏ qua.

Sau khi phát hành Đặc San Xuân Tân Mão 2011 và gửi đến trên 800 đồng hương Biên Hoà và thân hữu ở khắp nơi trên thế giới, chúng tôi nhận được những lời tán thưởng của độc giả thích đọc Đặc San Xuân và ngợi khen Đặc San Xuân 2011 của Hội rất hay với cách trình bày trang nhã, bài vở súc tích, có giá trị về văn học và cả về lịch sử của vùng đất địa linh nhân kiệt Biên Hoà, đồng thời gửi email với lời khích lệ sau đây:

**Giáo sư Vũ Quốc Thúc** (Pháp): *"Tôi đã nhận được cuốn đặc san Xuân Tân Mão của Hội Ái Hữu Biên Hoà. Cuốn sách trình bày trang nhã, nội dung phong phú và hấp dẫn. Tôi thành thật tán thưởng....."* **Giáo sư Phạm Đăng Sum** (Pháp),

nguyên Giám Đốc Nha Báo Chí Bộ Thông Tin Việt Nam Cộng Hoà trước 75: *"Kính anh Trung, cảm ơn anh đã giới thiệu tuyển tập Xuân Tân Mão Biên Hoà và tặng tuyển tập Xuân của Liên Trường. Nhờ những bài do đồng hương đóng góp, tôi hiểu biết thêm về nhiều người, nhiều cảnh, nhiều đặc điểm liên quan đến những địa danh thân thương trên quê hương. Đây là những khám phá đầy thú vị cho tôi. Ngay tối hôm qua tôi đã đọc ngay một số bài và rất lấy làm thích thú. Xin anh chuyển lại Ban Chấp Hành và Ban Biên Tập lời cảm ơn thân tình của tôi"*. **Anh Nguyễn Văn Tài** và **Trần Văn Trung** (Pháp):

*"Cuốn Đặc San ra rồi, ai đọc xong cũng khen....nhiều người khen lắm anh Đất ơi!"*. **Nhà thơ Dương Quân** (Mỹ): *"Hôm nay tôi rất vui mừng và sung sướng nhận được Đặc San Xuân Tân Mão 2011 do Hội Ái Hữu Biên Hoà gửi tặng. Cảm Đặc San trên tay và đọc, mới thấy được công phu, cố gắng của Quý Anh Chị tác giả các bài viết và kỹ thuật, tài chánh, điều hành của Quý Anh Chị để đồng hương Biên Hoà có được món quà đầu năm giá trị. Ngoài các bài viết giá trị, còn phải kể đến hình thức trình bày và in ấn rất đẹp, trang nhã, sử dụng "giấy hoa" rất mắc tiền, tặng thêm phần nội dung dồi dào phong phú"*. **Nhà thơ Trần Kiều Bạc** (Mỹ): *"Tôi xin gửi lời cảm ơn quý anh chị đã có công thực hiện Đặc San năm nay với nhiều bài và hình ảnh rất đẹp mắt và hữu ích"*. **Giáo sư Nguyễn Văn Phú**, nguyên Hiệu trưởng trường Hưng Đạo trước 75: *"Kính chúc ông Lâm thành đạt, phát triển vườn Bưởi Biên Hoà mỗi ngày thêm hương hoa lan tỏa"*.

Chúng tôi đại diện Ban Chấp Hành và Ban Biên Tập xin được ngỏ đôi lời chân thành cảm tạ đến sự tin nhiệm, ngợi khen và ủng hộ Hội mà Quý Vị dành cho để chúng tôi. Đây là những lời vàng ngọc giúp chúng tôi vững tiến trên đường phục vụ bảo lưu, xây dựng và phát huy nền văn hoá quê nhà tỉnh Biên Hoà.

Trân trọng kính chào.

\*\*\*\*\*

## Danh Sách Quý Đồng Hương và Thân Hữu ủng hộ Quỹ Hội

**Đặc San:** Bà Trần Thị Dung, Chợ Tân Bình (TX) \$2000, Lâm Sĩ Kim Linh (TX) \$1000, Lê Văn Nhon (CA) \$100, Cathy Chi Hồ (HI) \$50, Huỳnh Châu (NJ) \$50, Trần Thị Hoa (MO) \$30, Trần Văn Hùng (TX) \$60, Khương Lê (Canada) \$100, Hồ Thị Nguyệt (CA) \$100, Lợi Phát & Mỹ (Italy) \$50, Dương An (CA) \$35, Trần Thu Cúc (Na Uy) \$20, Lại Văn Đùng (CA) \$30, Nguyễn Kim Anh Tuấn (WA) \$100, Trương Minh Sung (CA) \$30, Ân danh (TX) \$20, Nguyễn Phó (CA) \$20, Nguyễn Ân (MN) \$30, Liêng Thất Bửu (VA Beach) \$50, Trương Thị Kim Loan (KS) \$30, Nguyễn Thị Huê (GA) \$20, Huỳnh Văn Thôi (GA) \$100, Trần Văn Nguyên (AZ) \$50, Nguyễn Văn Phú (Canada) \$30, Nguyễn Liễu (TX) \$20, Nha sĩ Đặng Thị Mỹ Lan (TX) \$100, Marie Trần (TX) \$20, Lê Trần Quỳnh Hoa (CA) \$50, Nguyễn Minh (OH) \$20, Lê Quốc Túy (TX) \$50, Bùi Thị Tuyết Mai (CA) \$25, Đặng Văn Từ (KS) \$40, Trang Liệt Tường (CA) \$50, Nguyễn Văn Đáng (NC) \$40, Trương Vĩnh Hào (IA) \$50, Vũ Trần Đông (TX) \$20, Nguyễn T. Hải (NE) \$50, Lê P. Thiên & Hoa Nguyễn (IL) \$20, Phạm Quốc Thái (TX) \$30, Tề Quốc Kim (CA) \$30, Trần Thượng Thủ (TX) \$100, Lương Thị Khá (MA) \$30, Đỗ Tuyết Mai \$ Rốt (WA) \$50, Nguyễn Kim Anh Tuấn (WA) \$20, Lương Thị Bạch Yến (Germany) \$30, Du Bình (IL) \$80, Ngô Văn Thương (CA) \$50, Trần Thanh Hùng (TX) \$30, Nguyễn Vô Lượng (CA) \$50, Phan Lệ Nga (MA) \$30. **Cúng Đức Ông:** Lôi Phát & Mỹ (Italy) \$50. **In sách Ấp Bình Long:** Lâm Sĩ Kim Linh \$200.

# LONG TÂN TỰ

*Văn Lang*

Những ngày đầu năm mới, du xuân thăm viếng những cảnh chùa, tôi nghe lòng mình băng khuâng trên đường hành hương thập tự. Cũng gần mười năm rồi, tôi chưa có dịp trở lại ngôi Chùa Hút Gió. Mới đó mà thời gian nhanh thật. Từ lúc đưa vị sư trụ trì chùa đời thứ 3 về cõi phật đến nay cũng đã ngót mười năm tròn. Thời gian nhanh như thoi đưa!

Nhắc đến những am tự khu vực Chợ Đồn, ngoại vi Biên Hoà, người ta ngoài việc nhớ ngay đến Tổ Đình Long Thiên cổ kính, lại nhớ đến ngôi tự viện với tên **Chùa Hút Gió**. Chùa có tên chữ là **Long Tân Tự** được xây dựng khoảng cuối thế kỷ XIX. Tổ sư khai sơn của chùa là vị thầy chữa bệnh bằng cách hút gió (trương tự huyết sáo). Chỉ đơn giản bằng cách hút gió và hốt thuốc Nam từ cây lá, mà thật hiệu nghiệm, chữa cho biết bao nhiêu người, tiếng lành đồn xa, chùa ngày càng có nhiều người đến chữa bệnh. Vị tổ khai sơn có pháp danh là Thích Thiện Hoá, tục thường gọi là Thầy Lòng. Sau khi tổ khai sơn viên tịch, vị trụ trì tiếp nối là thầy Bầy Cờn, pháp danh Thích Thiện Quả, thầy ngoài việc tiếp nối chữa bệnh bằng hút gió, còn có thêm thuật pháp, chữa bệnh và nuôi con nít rất hay, tục gọi là Ông Tà. Nhờ vào pháp cứu chữa bệnh giúp đời mà ngôi tự viện này thuở đầu chỉ là am tự nhỏ, đã phát triển dần dần thành ngôi tam bảo lớn. Sau khi thầy Bầy Cờn viên tịch, vị sư trụ trì đời thứ 3 là Thượng Toạ Thích Thiện Thạnh (thường gọi là thầy Sáu Trọng), tiếp nối nghề cứu chữa bệnh của các vị tổ sư và trau dồi thêm vốn y học dân tộc cả thuốc Nam và thuốc Bắc đã cứu chữa cho rất nhiều người. Đây là ngôi tự viện có truyền thống bốc thuốc chữa bệnh, quý Phật tử của nhà chùa ngày một đông thêm, giai đoạn thập niên 80 – 90 chùa rất hưng thịnh, qua nhiều lần trùng tu có diện mạo như hiện nay. Danh tiếng Chùa Hút Gió vang đi khắp xa gần, có những đoàn xe từ miền Tây lên chữa bệnh rất đông, khắp nơi đều biết tiếng.

Năm 2001, Thượng Toạ Thích Thiện Thạnh viên tịch sau một cơn bạo bệnh. Từ đó đến nay chưa có vị trụ trì nào kế nhiệm và tiếp tục phát dương ngôi tam bảo này. Trong lần viếng chùa lần này tôi thật sự vô cùng buồn bã, khi thấy diễn cảnh ngôi tự viện đang ngày càng xuống cấp do mỗi một và thời gian. Sau lần nói rộng Tỉnh Lộ 16, đất phía mặt tiền chùa bị thu hẹp lại, khiến cho ngôi chùa gần sát đường, hàng ngày phải hứng chịu rất nhiều bụi bặm. Do chùa xây dựng kết cấu nóc bằng gỗ nên đã bị mối mọt là hư hại, vào mùa mưa thì dột rất nhiều nơi. Điều đáng lo ngại nhất là những pho tượng gỗ của chùa, là những cổ vật độc đáo được tạo tác khoảng cuối thế kỷ XIX đang dần bị xâm hại. Khu vực phòng thuốc, để bắt mạch và bốc thuốc bị mối gặm nhấm gần như không còn gì, mái ngói xiêu vẹo chực chờ sập xuống, mùa mưa thì dột nước lênh láng. Tủ sách đựng kinh kệ, bị mối ăn hư hỏng, và những quyển kinh sách cũng chung số phận. Những người quản lý chùa hiện nay cho biết, mỗi rất nhiều, chỉ một đêm có thể đùn lên một gò mối to ở chánh điện, không cách gì tiêu diệt nổi, mỗi đến đâu thì phải di dời đến đó “chạy mối”. Gần mười năm từ ngày vị trụ trì đời thứ 3 qua đời chùa chưa tìm được người kế tục. Mãi đến ngày giỗ tổ sư 22 tháng Chạp vừa qua mới có người kế nhiệm. Vị sư trụ trì tiếp nối là thầy Thích Huệ Đạo, thầy còn trẻ tuổi, kinh nghiệm còn chưa nhiều, lại thêm tình trạng ngôi chùa ngày càng xuống cấp nghiêm trọng, nỗi khó khăn chất đầy trên vai kẻ tu hành như thử thách trên con đường đạo hạnh.

Hiện thời chùa rất cần những tấm lòng hảo tâm vì phật pháp để có thể tu bổ và sửa chữa ngôi tự viện, để có thể hoàng dương phật pháp, đem đạo hạnh nhân từ phổ hoá chúng sanh. Qua mười năm, trải bao thăng trầm của nắng gió, ngôi chùa này gần như rất ít Phật Tử lui tới. Nhìn những làn khói bay trong thinh không mờ ảo cảnh hoang tàn của một ngôi chùa, lòng tôi chợt băng khuâng, mong một ngày ngôi chùa sẽ mang một diện mạo khác hơn nhờ vào sự nỗ lực không ngừng của quý sư và quý Phật Tử trên con đường hoàng dương Phật pháp.

\*\*\*\*\*  
Trích lời kêu gọi của thầy Thích Huệ Đạo trụ trì hiện tại của Long Tân Tự (Chùa Hút Gió):

*Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.*

*Kính thưa quý Phật Tử xa gần, bốn tự Long Tân đã trải qua hơn mười năm thời gian tàn phá. Hiện nay, tình trạng ngôi tự viện đang hư hao nghiêm trọng, nhất là khu nhà khách cũng là phòng bắt mạch, chẩn bệnh và hốt thuốc. Trong mùa mưa sắp tới khó lòng có thể chống đỡ. Để có thể tiếp tục phát dương ngôi tam bảo và trị bệnh giúp đời, nay thầy xin kêu gọi quý Phật Tử xa gần phát tâm cúng dường, cùng nhà chùa sửa sang khu vực nhà khách và phòng thuốc. Đây cũng như phát nguyện của thầy trên con đường tu hành phía trước, khi thầy vừa kế nhiệm trụ trì. Rất mong quý Phật Tử xa gần tùy tâm hoan hỷ. Nhân dịp năm mới kính chúc quý Phật Tử cùng gia quyến được an khang thịnh vượng. Nam Mô A Di Đà Phật.*

*Trụ Trì Thích Huệ Đạo*

\*\*\*\*\*

**Danh Sách những tấm lòng hảo tâm vì Phật pháp giúp tu bổ và sửa chữa Chùa Hút Gió/Long Tân Tự:**  
Ông Bà Lâm Sĩ Đất (Houston, Texas) \$500 dollars.

# VÀI NÉT XUÂN TRÊN QUÊ HƯƠNG XỨ BƯỞI

## *Vương Thủy Tiên*

Không khí se se lạnh của ngày đầu năm, gió mùa Xuân buổi sớm cứ làm lòng tôi xao xuyên mãi, không biết từ bao giờ mà đối với tôi mùa Xuân lại mang một linh hồn của sự sống. Những mỹ tục ngày Tết ta lại càng rực rỡ sắc màu xinh tươi nét văn hoá, chan hoà trong đời sống người Việt, mà đặc biệt nhất là trên quê hương Biên Hoà thân yêu.

Những ngày Tết năm nao trong cảnh thanh bình, muôn lòng tôn kính thờ cúng thần linh phù hộ độ trì cho con dân Biên Hoà vẫn còn đậm nét. Với dòng người lũ lượt, khắp nơi hội tụ, rủ nhau về Cù Lao Phố đi cúng vái xin quẻ đầu năm ở Chùa Ông còn được gọi là Thất Phủ Cổ Miếu hay chen chúc trong khói hương nghi ngút, lân trùng vang rền để được vào thắp một nén nhang thơm tri ân Đức Ông Trần Thượng Xuyên, người có công mở mang bờ cõi, lập nên vùng đất Biên Hoà, nơi sinh ra và cống hiến cho nền cộng hoà, tự do với biết bao danh nhân tài trí, anh hùng nam nữ tiết trung, liệt sĩ.... Ở những ngôi chùa lớn như Long Thiên, Đại Giác, Bửu Phong... tiếng chuông vọng không ngời, khói nhang nghi ngút tầng trời, bá tánh hướng vọng Ôn Trên cầu xin được phò hộ năm mới gặp nhiều bình an, hưng thịnh và hạnh phúc.

Tết là mùa của đoàn viên và sum họp, thật thích thú làm sao khi trong nhà đầy ắp tiếng cười vào ngày đầu năm mới. Cùng quây quần bên nhau, trao cho nhau những lời chúc tốt đẹp, những phong lì xì tươi thắm, như một nét đẹp văn hoá truyền thống. Cái không khí mà nhà nhà, mọi người vui vẻ bên nhau trong tiếng nói cười rộn rã thật nao lòng những lữ khách xa quê.

Tết ta đối với người Việt còn xứng hơn với tên gọi Tết cổ truyền. Quả thật như vậy, ngày Tết là ngày mà các thuần phong mỹ tục được người Việt trân trọng và giữ gìn một cách trang nhã. Đó là điều mà bản thân tôi tâm đắc nhất với ngày Tết của quê hương mà không nơi đâu có được.

Ngày đầu Xuân, vào buổi trưa oi ả của cái nắng tháng Giêng, tôi và một cô bạn thân quá bộ đến thăm gia đình Bác Lương Văn Lựu, vài câu chúc Tết đầu Xuân, dâng nén hương trầm trước di ảnh nhà văn hoá tài ba của quê hương Biên Hoà, người đã từng mặn mà cho đến hết lòng với hai chữ Xứ Bưởi, lại càng ấm vị ngày Xuân hơn. Nhân đây, tôi xin được trích ra một bài biên khảo đặc sắc, mà Bác Lựu đã đăng trên quyển Biên Hoà Sử Lược, trang 201, để chúng ta cùng nhau tìm về một chút hương xưa:

*“.....Khu đường Lê Văn Duyệt, Phan Chu Trinh, Vận Động Trường Cộng Hoà trước kia là ao sen sinh lầy, nước dâng tràn vào do một con kinh có cầu ván để nối liền đường dọc bờ sông. Sau đó, đường kinh được lấp để lập xưởng Thủy Phi Thoàn của Hải Quân thuộc phân đội Thành Tuy Hạ. Dọc theo bờ sông có ba cầu thủy tạ: Cầu Cá nối dài đường Lê Thánh Tôn, Cầu Đất nối dài đường Nguyễn Trãi và Cầu Quan hiện còn trước dinh Tỉnh Trưởng. Khu trường Nữ Tiểu Học ngày xưa là bãi đá bóng. Ngã Năm Biên Hùng và Đường Đắp Mồi (Quốc Lộ 1) vốn là vùng ruộng nước, ao lục bình, hoang vu, dễ sợ cho người nhát gan đi lúc ban đêm. Khu lộ Hàm Nghi, ngày trước cũng không kém phân tích mịch. Một nhà xác lợp bằng lá dừa ở cách lộ không xa, làm tăng thêm vẻ hoang lạnh. Về sau, một rạp hát được dựng lên, nhưng cũng không đem lại được không khí vui tươi cho chỗ u buồn.....”*

Còn gì hơn những ngày Tết cổ truyền của dân tộc mà lại nhắc nhớ đến các nhà văn hoá xưa, đã một thời cống hiến cho sự nghiệp lịch sử của vùng đất địa linh nhân kiệt.

Ngày Xuân trên quê hương thanh bình, với biết bao địa danh lưu tách tiên nhân, hậu sinh chúng ta ngày càng cố gắng gìn giữ và truyền bá rộng khắp những những giá trị văn hoá của quê hương Biên Hoà, càng làm rạng danh con dân Xứ Bưởi dù ở bất cứ nơi đâu trên cuộc sống này.

Một năm mới cầu chúc Quý Đồng Hương và Thân Hữu mọi sự an vui, hạnh phúc đến từng nhà, chúc cho Quê Hương một sớm tương lai huy hoàng, nhân ái hạnh phúc cộng hoà, tự do dân chủ, quốc gia tiến bộ góp mặt với năm châu.



## Phân Ưu

Chúng tôi, gia đình Phạm Kim Ngôn, Phạm Kim Lâm và Nguyễn Văn Cửu, đồng thành kính phân ưu và chia buồn cùng tang quyến trước sự ra đi vĩnh viễn biệt cõi trần của đồng hương Ông Trần Minh Hải (bào huynh của đồng hương Ls Trần Minh Đức, thân phụ của đồng hương Trần Thu Cúc, nhạc phụ của đồng hương Nguyễn Thị Hồng) ngày 14 tháng 12 năm 2010 (nhằm ngày 9 tháng 11 năm Canh Dần) tại Biên Hoà, Việt Nam, hưởng thượng thọ 91 tuổi.

Nguyện xin hương linh của Ông Trần Minh Hải sớm được tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

\*\*\*\*\*

## Phân Ưu

Được tin buồn Thân phụ của đồng hương Trần Quang Hiền là Cụ Ông Trần Doãn Cung, huý danh Khắc Nhượng, sinh năm 1918, Bình Ngô, tại làng Bình Thạnh (Cây Đào), Biên Hoà, từ trần ngày 14 tháng 01 năm 2011 (nhằm ngày 11 tháng Chạp, năm Canh Dần) tại Le Chesney, ngoại ô Paris, France. Hưởng thượng thọ 93 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng đồng hương Trần Quang Hiền và cùng thể tang quyến. Nguyện xin hương linh của Cụ Ông Trần Doãn Cung sớm được tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

\*\*\*\*\*

## Phân Ưu

Được tin buồn Bào huynh của đồng hương Võ Thị Tuyết là Ông Võ Thành Công (con của ông bà Võ Văn Sánh và Đặng Thị Lý) trước 75 phục vụ trong ngành Cảnh Sát Quốc Gia Tỉnh Biên Hoà, đã qua đời tại Hoá An, Biên Hoà, Việt Nam ngày 31 tháng 1 năm 2011 (nhằm ngày 28 tháng 12 năm Canh Dần). Hưởng thọ 63 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng đồng hương Võ Thị Tuyết và cùng thể tang quyến. Nguyện xin hương linh của Ông Võ Thành Công sớm được tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

\*\*\*\*\*

## Phân Ưu

Được tin buồn Hiền thê của đồng hương Nguyễn Tấn Xê (Ông Tư Xê chủ nhân hãng xe đồ Liên Hiệp trước 75 tại Biên Hoà) là Bà Trần thị Bốn, sinh ngày 4 tháng 7, năm 1929 tại Biên Hoà, Việt Nam, đã vĩnh viễn ra đi vào lúc 4 giờ 05 sáng ngày 14 tháng 1 năm 2011 (nhằm ngày 11 tháng Chạp, năm Canh Dần) tại Glenview, Illinois, USA. Hưởng thọ 82 tuổi. Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng đồng hương Nguyễn Tấn Xê và cùng thể tang quyến. Nguyện xin hương linh của Bà Trần thị Bốn sớm được tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

\*\*\*\*\*

## CHƯƠNG TRÌNH HỘI NGỘ BIÊN HOÀ, PARIS 2011, "HOA BƯỞI VƯỢT ĐẠI DƯƠNG III"

\*\*Thứ Bảy 28-5-2011 phái đoàn đến Paris (từ Mỹ chúng ta khởi hành vào trưa hay chiều thứ Sáu, để tới phi trường Charles de Gaulle vào buổi sáng thì thuận tiện cho Ban Tổ Chức đón rước về khách sạn Le Baron, 76 Choisy, Quận 13, Paris). Chiều dự tiệc tại nhà hàng La Rizière, số 2 Jean Pierre Timbaud, Villeneuve Le Roi, do ái nữ của Đồng Hương Nguyễn Văn Tài đảm nhận nấu những món ăn Pháp rất ngon miệng.

\*\*Chúa Nhật 29-5-2011, tiệc Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2011, hội ngộ Đồng Hương và Thân Hữu Biên Hoà tại Âu Châu: Pháp, Bỉ, Ý, Na Uy..... được tổ chức rầm rộ ở nhà hàng tàu Olympiad, Quận 13, Paris.

\*\*Thứ Hai 30-5-2011 lên đường du ngoạn đi xuống miền Nam nước Pháp (Paris-Nice), nghỉ đêm tại đây.

\*\*Thứ Ba 31-5-2011 viếng Canne, thành phố điện ảnh, tắm biển Nice, nghỉ đêm tại đây.

\*\*Thứ Tư 1-6-2011 viếng Tiểu Vương Quốc Monaco đẹp lại giàu nhưt Âu châu, nghỉ đêm tại đây.

\*\*Thứ Năm 2-6-2011 đi Ý viếng Florence: Vương Cung Thánh Đường Santa Maria Del Flore,.... nghỉ đêm tại đây.

\*\*Thứ Sáu 3-6-2011 đến Rome với nhiều công trình kiến trúc xây dựng nổi tiếng như Toà Thánh Vatican Quảng Trường Thánh Phê Rô, Đấu Trường Colosseo, ..... nghỉ đêm tại đây. \*\*Thứ Bảy 4-6-2011 viếng Rome tiếp tục, nghỉ đêm tại đây.

\*\*Chủ Nhật 5-6-2011 đi Venice. thành phố biển nổi tiếng nhưt của Ý với Quảng Trường Thánh Marco, thuyền Gondole, những chiếc mặt nạ hoá trang độc đáo, lò nấu luyện thủy tinh.... nghỉ đêm tại đây.

\*\*Thứ Hai 6-6-2011 đi Milan viếng Vương Cung Thánh Đường lớn nhưt thế giới ở Quảng Trường Duomo, la Galerie Vittorio Emmanuell II khu shopping ...nghỉ đêm tại đây, \*\* Thứ Ba 7-6-2011 viếng Milan tiếp tục, nghỉ đêm tại đây.

\*\*Thứ Tư 8-6-2011 đi Thụy Sĩ đến thành phố lịch sử Genève, hồ Léman thơ mộng, toà nhà Liên Hiệp Quốc, ....

\*\* Thứ Năm 9-6-2011 trở về Paris.

Những ngày kế tiếp là sinh hoạt tự do, nếu quý vị muốn viếng Versailles, Louvre, thủ đô Paris...thì ghi danh theo chương trình từng ngày. Chuyên về lại nơi trú quán tùy theo Quý Vị quyết định ngày giờ. Quý vị ở Houston, Texas muốn đi chung cùng Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt xin liên lạc số 713-922-5638 để biết thêm chi tiết. Phải có passport, nếu có thẻ xanh hay Visa quý vị phải lo xin giấy chiếu khán thật sớm. **Giá tiền cho chuyến đi du ngoạn từ Pháp-Ý-Thụy Sĩ-Pháp: 800 €/người.** Phòng ngủ 02 người một phòng. Giá tiền trên chỉ gồm có tiền xe autocar, phòng ngủ và các buổi ăn sáng. Tiền boir tài xế mỗi ngày của mỗi người là 01€. **Quý Vị tự mua vé chuyến bay khứ hồi và trả tiền phòng những ngày ở khách sạn Le Baron.** Sau khi Quý Vị mua vé chuyến bay khứ hồi xong xin gọi về số điện thoại **713-922-5638** cho biết ngày giờ đến, bao nhiêu người để Ban Tổ Chức lo đặt phòng, đón rước.... Xin gửi trước về Hội số tiền **\$800 dollars/một người**, số tiền còn lại hay chi phí nào khác sẽ được thông báo sau. Chi phiếu xin đề: Hội Ái Hữu Biên Hoà. Hội Ái Hữu Biên Hoà. 10731 Triola Lane. Houston, Texas 77072. **Hạn chót ghi danh là April 10, 2011.**

**PHỤ BẢN BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 89**  
**PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 3 NĂM 2010 TẠI HOUSTON, TEXAS**

\*\*\*\*\*

Bảng Tin Hằg Tháng đầu năm Tân Mão được hân hạnh giới thiệu một truyện vui thật đặc sắc - *Lênh Đênh Phận ‘Mèo’* - của Nguyễn Nhung. Nữ văn sĩ Nguyễn Nhung nổi tiếng với rất nhiều bài văn thật hay giá trị văn chương, không riêng cho đọc giả khắp nơi mà cả đồng hương Biên Hoà đều ngưỡng mộ. Hội chân thành cảm tạ nữ văn sĩ Nguyễn Nhung. Kính mời Quý Vị.

**Lênh Đênh Phận “Mèo”**  
truyện vui năm Tân Mão, 2011  
*Nguyễn Nhung*

“Nàng” là một trong ba con mèo con mở mắt chào đời trong hốc tối của cái “patio” ẩm mốc, chỗ ấy chủ nhà đã chấ một đống chấ cũ để dành phủ cây trong mùa Đông buốt lạnh. May mà năm nay trời không có tuyết, nếu có lạnh thì chỉ là những đợt gió mùa phương Bắc thổi về, sau đó tiết trời lại trở nên ẩm áp với mặt trời phương Nam, nên không ai phát hiện ra trong cái góc tối ẩm áp kia lại có đến ba con mèo con nằm ả mình trong đó.

Mèo mẹ đã qua thời kỳ sinh nở, lại bận bịu sinh kế tìm sữa cho con bú, cho nên sau khi làm sạch cái nhà “bảo sanh” tự nhiên mà có thì mẹ đã phải giẫm mưa gió đi kiếm ả, để lại ba đứa con thơ lông còn ướt nhep nằm ngủ vùi trong đống chấ mền cũ. Còn người cha thì cho đến bây giờ vẫn không biết “hấn” là ai, ba đứa nhỏ sau thời kỳ non nớt, độ hơn tháng đã tung tăng chạy ra chạy vào chỗ ánh nắng chiếu vào mấy chậu cây, chúng nó giỡn nắng như những đứa trẻ con trốn mẹ ra vườn bắt bướm ả mà.

Mỗi đứa một màu lông chấ đứa nào giống đứa nào. Hai cô mèo con mới nhìn thì tưởng giống nhau như khuôn, nhưng vẫn khác nhau ở chỗ cũng cái màu vàng mơ nhưng cô kia áo lại vằn lên như da cạp, đôi mắt sáng quắc xanh lè trông rờn rợn như một con cạp con thu nhỏ trong dáng mèo. Trông màu lông của cô mèo vẫn vẫn còn hơi hướng về hoang dã của giống linh miêu thuộc loại *Felis Silvertis* tại rừng già Âu Châu, Tây Á và Châu Phi từ ngàn xưa. Đây là loài thú nhỏ con chỉ thích đi săn chuột, chim hay sóc. Hình như chúng đã bị thuần hoá khoảng mười ngàn năm trước đây ở vùng cận Đông, khi nền nông nghiệp phát triển hoa màu được chấ vào kho, thu hút những loại thú như mèo đến săn bắt, rồi gần gũi với loài người.

Còn cậu mèo mướp trông ưa ướt, bản bản chỉ hay khóc nhe, chấ biết đến sự tắm rửa là gì, có thể cậu là con của ông mướp già vẫn lừ đừ đi theo mèo mẹ những ngày mẹ không kiếm ả được. Chỉ có mỗi em mèo mơ thì liếc sơ cũng biết sau này không sắc nước hương trời, cũng là một giai nhân yếu điệu. Mà em yếu điệu thật, cứ đặt cho em cái tên “*Miêu tiểu thư*” cũng không sao, cha mẹ cứ để con tiên là chuyện thường. Đám con ả có thể là sự kết hợp của mẹ mèo khi cạp đùa với một chàng trẻ tuổi lông không khoe bộ lông vàng óng bảnh bao chấ chuốt (chàng ta còn trẻ nên hay lim dim nằm trên cái giàn mướp hương hóng mát và giỡ chân rửa mặt suốt ngày), đùa giỡn với tình trong chốc lát để lại cho đời những đứa con hoang. Nhưng mẹ mèo cũng không chê ông mướp già tử tế hay biểu xén nhường nhịn cho cái đầu cá chiền, mẫu xương heo quay lắm mỡ được chủ nhà vớt ra vườn cho lũ mèo hoang.

Lũ mèo con thành hình trong lòng mẹ sau những đêm mẹ mèo đến lúc khát tình gào lên trong đêm trường thanh vắng, khiến mấy tay hàng xóm cứ “gâu gâu” lên làm mọi người mất ngủ. Một thời gian người ta thấy mẹ ôm dài người ra nhưng cái bụng thì nặng nề, nằm thườn ra dưới tàn cây đào ngủ li bì cả ngày. Để mẹ chấ thèm ả uống gì, hồ hững nhìn bạn tình lượn lờ qua lại như không hề quen biết. Rồi ngày tháng thoi đưa, mẹ cũng đã ngấm nghĩa chuẩn bị một chỗ tối tăm và an toàn cho lũ mèo con non nớt “như con mèo ướt” có chỗ an toàn chờ đến ngày khôn lớn. Trong ba đứa sinh ngày hôm ả thì *Miêu tiểu thư* có vẻ xinh đẹp và lanh lợi hơn cả, mới bé tý mà đã biết chạy ra chạy vào hong nắng khi mẹ vắng nhà, nhưng cứ nghe tiếng bước chân động đậy trong căn nhà sang trọng là ba con mèo con cùng ù té chạy về náu trong góc tối im thin thít. Tuy con nhà nghèo nên dù xinh đẹp chúng nó vẫn mang tiếng là mèo hoang, cách nhìn của loài người đã tự nhiên phân biệt giai cấp, chứ mèo nào chấ là mèo.

Khoảng hơn hai tháng sau khi sinh nở, chờ cho lũ mèo con cứng cáp đã biết chạy nhảy là mèo mẹ tìm cách để con tự lập, đó cũng là lần cuối mẹ dắt theo ông mèo mướp già để giới thiệu lũ con. Ông quần quýt ngay thẳng con lúc nào cũng oặt oẹo, bần bần ươn ướt, cảm nhận được tình máu mủ vì nó giống hệt ông hồi còn trẻ. Riêng hai đứa lông màu mơ vàng, chắc chắn không phải con ông nên ông chỉ hững hờ nhìn thế thôi! *Miêu tiểu thư* còn bé lắm nhưng cũng cảm thấy phần nào chuyển về thăm có ý nghĩa chia biệt của mẹ mèo, khi đi theo tiếng gọi của tình yêu lần nữa. Đây là chuyện tự nhiên của mọi loài cho nên cô cũng chẳng thấy buồn bao nhiêu, mặc cho hai đứa kia gào lên “meo meo” khi thấy lão mướp già dẫn mẹ mèo đi tuốt luốt, nhảy qua hàng rào phía nhà bên kia, trong khi đó mấy tay hàng xóm lại “gâu gâu” lên ôm tòi vang động cả xóm.

Từ đây, ba chị em sống với nhau dưới mái hiên sau nhà nơi mở mắt chào đời, chấp nhận cảnh mồ côi (dù cha mẹ còn sống cả), bữa no bữa đói để chờ ngày thực sự khôn lớn. Cho đến một ngày mèo mơ thấy vắng lắm, dễ nhiều ngày hai đứa kia không về, chỉ còn mình cô lại chạy ra chạy vào sưởi nắng dưới mái hiên, khi nào buồn ngủ thì nhảy tót lên cái xích đu có nệm lơ mơ làm một giấc là quên hết sự đời. Được cái bà chủ nhà cũng tốt bụng, chút cơm thừa, cá vụn, xương xẩu cũng tiếc của trời, đổ ra bãi cỏ góc vườn mà mấy con mèo hoang tồn tại được.

Cứ nhăm nháp tý đầu cá, miếng xương *Miêu tiểu thư* lớn như thoi mà lại còn xinh đẹp nữa. Một hôm cô tò mò nhìn xuyên qua cửa kính của căn nhà to mới thấy ở trong ấy cũng có một cặp uyên ương nhà mèo đang quần quýt nhau trên bộ “sofa” bọc nhung màu rượu chất rất đẹp. Cô trở mắt nhìn và quan sát hai nhân vật, chàng thì đẹp trai râu ria cắt tỉa gọn ghẽ, tướng mạo lại ung dung chững chạc của kẻ sinh ra dưới vì sao sáng, còn nàng kia thì uyển chuyển, diễm lệ và cổ còn đeo nơ hồng với chuỗi bạc nữa trời ạ! Đôi mắt trong veo của *Miêu tiểu thư* cứ tròn xoe thêm khi thấy cảnh sung sướng, hạnh phúc của đôi bạn tình Mèo trong căn nhà đẹp, tuy nhiên vì rất ngây thơ cho nên cô chỉ chiêm ngưỡng thế thôi, chứ không mấy may mắn ghay.

Thế nhưng lòng ích kỷ lại nảy sinh ra từ cô mèo nhà được “nâng như trứng húng như hoa” trong căn nhà sang trọng, khi một hôm cô ta tình cờ phát hiện ra con mèo mơ nằm lim dim bên cửa sổ như đợi chờ ai, rồi bất gặp cái nhìn say đắm của anh bạn tình đang ngạc nhiên về vẻ đẹp thơ ngây, rất hoang dã của nàng mèo mơ nằm giỡn nắng thì mẹ ta nổi giận. Một vẻ đẹp hồn nhiên của mùa Xuân với con mèo nhỏ ngoài khung cửa, anh mèo nhà thấy lòng xôn xao vì từ khi chôn kín đời mình bên trong khung cửa của căn nhà, tuy sung sướng chẳng sợ gì gió táp mưa sa, nhưng căn nhà như có chấn song nhà tù vây hãm tâm hồn. Anh lim dim nhìn mà lòng rộn lên hai chữ tự do ập đến một cách mới mẻ, bỗng dưng anh cảm thấy yêu say đắm cái hồn nhiên của cô mèo mơ ngoài cửa sổ. Yêu, thế nào là tình yêu thì anh chưa định nghĩa được, nhưng chắc chắn nó khác với cái tình của anh đối với cô bạn mèo loằng xoằng những khoen vàng vòng bạc quán quanh cổ, suốt ngày nằm dài trên chiếc “sofa” êm ái, nhiều lúc uốn éo nịnh nọt con người để được ban thưởng những cái vuốt ve.

Anh muốn bay ra ngoài kia để xem trời mưa trời nắng, để nhìn cọng lá rung rung đùa giỡn với cô mèo con để yêu, nhưng chưa gì thì chị mèo nhà đã nhảy tót đến bên anh. Rồi khi nhìn thấy ánh mắt anh đang ném ra bên ngoài say đắm thì đôi mắt chị long lên như toé lửa, kêu lên từng chập “meo, meo” rền rĩ như bắt được tại trận cảnh “mèo trong song cửa, mèo ngoài chân mây”, chị nhìn kẻ thù mà chỉ muốn ăn tươi nuốt sống cho hả giận. Anh mèo nhà cuống quýt quay ngay vào, nhảy tót xuống “sofa” về chỗ cũ giả vờ ngủ, cô Mèo Mơ ngoài cửa sổ cũng giật mình khi đụng phải cặp mắt rùng rợn ác liệt của mẹ mèo nhà ghen tương và khó nết, vội nhảy tót lên hàng rào và tỉnh giấc mơ hoa.

Lũ chó săn hàng xóm lại ùng oảng chạy rượt theo cô dưới chân hàng rào sủa toáng lên. Ôi chao! Sao nhiều kẻ thù thế nhỉ, đồng loại với nhau mà đã ích kỷ thế kia à, chưa kể còn mấy anh chó ý bực con, to mồm cũng vẫn ăn hiếp kẻ yếu đuối. Thực ra thì nhà ai nấy ở, cơm ai có nấy ăn, mấy anh chó hay mèo nhà còn hưởng mưa móc chủ nhà mà no cơm ấm cất, thân mèo hoang một mình yếu đuối sống qua ngày sao họ vẫn ganh ghét, không ban cho một chút tình thương. Mới đụng chạm chút xíu với đời mà mèo mơ đã thấy thất vọng nào nê cho cái tình đời đầy ganh tỵ ích kỷ. Suy cho cùng những kẻ ấy hơn cô nhiều lắm, hạnh phúc và may mắn hơn gấp bội, niềm hạnh phúc nhỏ nhoi của cô đâu có là bao mà họ cũng ganh tỵ và lòng lộn lên như bị ai tước đoạt. Dù sao mèo mơ cũng được một buổi chiều lơ mơ nhìn trời, cảm nhận được niềm êm ái vây quanh, nhìn theo những chú chim đang tìm mồi bay lên bay xuống cây đào đã hết mùa hoa đang kết trái. Trong khi đó anh mèo nhà chán nản quay về giả vờ ngủ trên chiếc “sofa” định làm một giấc cho quên cảnh gò bó “*cá chậu chim lồng*”, mẹ mèo nhà sung sướng thấy mình chiến thắng địch thủ một cách dễ dàng, lại uốn éo tằm tằm thân mềm mại trở về nằm bên cạnh người mình

yêu, cợ mãi bộ lông mềm vào anh ta ra điều “*em vẫn đẹp như mơ*”. Anh mèo nhà nhắm tịt đôi mắt lại, trong chăn êm nệm ấm cuộc sống no đủ nhưng anh mèo vẫn cảm thấy đời thiếu thiếu một cái gì đó, sự tự do vẫn chỉ khoanh lại trong diện tích ngôi nhà này, hễ ra tới cửa không bị bà chủ chặn lại thì cũng bị giữ rịt lại bằng những tiếng “méo méo” của mẹ vợ lắm điều nhắc nhở. Nhớ lại hình ảnh cô mèo mơ xinh xắn bên ngoài khung cửa, tự trong tim anh bật ra những vần thơ óng ả:

*Con mèo nhỏ  
Lim dim bên cửa sổ  
Mắt mơ màng  
Nhìn cọng lá vô tư  
Đang giỡn nắng  
Mùa Xuân hiu hiu gió  
Lá xạc xào  
Vườn ngủ giấc ban trưa*

Một bức tranh đẹp của cuộc đời gần gũi vậy mà anh mèo nhà vì sống trong nhung lụa loanh quanh cái gì cũng có lại không làm sao hưởng được. Vậy mà cô mèo mơ hưởng được cái ân sủng ấy từ trời ban cho một cách an nhiên tự tại. Anh lại nghĩ tiếp:

*Con mèo nhỏ  
Ngạc nhiên nhìn cọng lá  
Lao xao  
Thì thào  
Đùa giỡn giấc chiêm bao  
Trong tiền kiếp  
Mèo chắc là thi sĩ  
Nên lạng lờ  
Như một gã tình si*

Anh mèo cũng có đầu óc văn nghệ chút chút, chẳng đến nỗi thuộc loại “*dài lưng tốn vải ăn no lại nằm*”, lời thơ thần của anh không quá uỷ mị thương mây khóc gió, có lãng mạn nhưng ở mức độ có thể chấp nhận được. Ước gì anh được sống một đời tự do như cô mèo nhỏ lang thang ngoài mảnh vườn kia nhỉ? Ngày xưa tổ tiên anh cũng bắt đầu từ rừng xanh bạt ngàn hoang dã, cũng hợp quần tự mưu sinh chứ đâu có cảnh nằm khoèo ra làm kiếng đợi ngày hai bữa cơm dâng tận miệng. Cái đẹp mà anh bắt gặp là hình ảnh cô mèo nhỏ, trong dáng vẻ thanh thoi của một buổi chiều hiu hiu gió, mặc cho thời tiết thay đổi mà vẫn giữ được vẻ bình thản ấy thì hỏi trên đời đã mấy ai có được.

*Con mèo nhỏ  
Vươn bàn chân giỡn lá  
Nắng buồn hiu  
Rơi xuống cuối chân trời  
Tùng cuộn mây đen  
Kéo về  
Trời buồn như sắp khóc  
Con mèo khoanh tròn  
Chờ đợi  
Mưa rơi*

Mùa Xuân nơi này trời cũng hay mưa, nhưng chưa bao giờ anh được hưởng cảm giác nằm nép mình vào khung cửa mà chờ mưa đến. Chỗ ấy có một bụi mía, loại cây giòn ngọt này mảnh dẻ nhưng sức chịu đựng như tre trúc, hữu ích chứ không lan tràn một cách bừa bãi như cỏ. Những cọng lá éo lá đùa với gió, vậy mà cô mèo mơ lại nhìn ra niềm vui của mọi loài chia xẻ cho nhau. Họ làm bạn với nhau dễ dàng, rất thân thiện dù cách sống và hình dạng khác hẳn nhau, nhưng cũng đâu phải vì lẽ ấy mà không đến được với nhau. Khi gió thổi cọng lá miá lại cọt đùa với cô mèo nhỏ, đôi bạn như đang chọc ghẹo nhau thật hồn nhiên vô tư lự, anh mèo lại vợ vẫn nghĩ:



*Con mèo nhỏ  
Nằm bên khung cửa sổ  
Lơ mơ nhìn trời  
Mặc kệ gió mưa rơi*

*Cộng lá ướt  
Là mình khe khẽ gọi  
"Ướt hết rồi  
Thi sĩ của tôi ơi!"*

Đằm chiêu mơ mộng như một thi nhân đang đắm hồn với nàng thơ, anh triết lý rằng nếu tâm hồn khô khan quá thì chẳng khác nào chết mà biết thở. Bao nhiêu năm chung sống với nàng mèo ông ẹo xinh đẹp kia, hình như nàng chỉ biết có mỗi động tác quen thuộc là vươn người lên, cuộn mình lại, nhún nhảy đi đi lại lại trong căn nhà này, rồi nằm dài ra ngủ. Bỏ đi ư, trốn ra khỏi căn nhà này ư? Để lang thang như cô mèo nhỏ sống kiếp không nhà bữa đói bữa no, đánh đổi cái thật để chạy theo cái bóng, thi sĩ Mèo không dám nghĩ tiếp.

Nhớ lại lần chàng phiêu lưu ra khỏi cái nhà này để thử tìm vài phút lãng du. Vừa bước ra sân, mới trèo lên cái giàn mướp rậm rịt lá là chàng đụng đầu ngay với một tay mèo mun chiếu tướng chàng bằng đôi mắt xanh lè. Hơi run, chàng mèo nhà lấy hết can đảm với bộ điệu lãnh đạm mà chỉ giai cấp quý tộc mới có. Tay mèo đen lên tiếng trước, tuy chỉ là tiếng Mèo nhưng tạm hiểu như thế này: "*Hê! Anh từ cái nhà kia ra phải không?*"

Anh mèo nhà định không trả lời, vì mục đích của anh hôm nay là đi tìm nàng thơ, chứ không thích dây dưa với bọn mèo hoang chả ra gì. Vì thế anh ta không trả lời và tiếp tục leo lên cái giàn mướp ngó trời xanh. Nhưng cuộc đời đâu đơn giản thế, gã mèo mun dờ ngay cái thối rừng xanh ra: "*É! Chỗ này không phải chỗ của anh. Chốn giang hồ không phải để anh ra đây tìm trăng vịnh nguyệt. Ái chà! Bộ áo trắng mượt như thế kia chịu gì nổi với sương gió cuộc đời mà ra đây, khôn hồn thì quay về cái nhà anh ở mà xoi cao lương mỹ vị.*"

Thấy gã ăn nói phang ngang bữa củi, anh mèo thấy cần phải dạy cho hấn một bài học tử tế: "*Anh không được nói với tôi như vậy, phải tập ăn nói cho tử tế. Trời đất là của chung, chỗ này cũng không phải của nhà anh.*"

Gã mèo mun cười khinh khinh: "*Tuy gọi là chung mà vẫn riêng đây, anh đừng có lý luận kiểu chả coi ai ra gì mà tan xác. Thấy anh hiền lành chúng tôi không đụng đến, nhưng nhớ một điều là anh hùng nào giang sơn này, trong rừng xanh cũng vẫn có luật dù luật không văn bản nhưng ai cũng phải hiểu. Anh may mắn có một đời sung sướng, hãy hưởng lấy cái sự sung sướng ấy đi.*"

Thấy gã ăn nói có vẻ dịu giọng, Mèo nhà tưởng bỏ khoe khoang: "*Tôi cũng chả thêm cái cách sống lang bạt không nhà không cửa như anh, tôi muốn thử xem cái không khí cuộc sống hoang dã của các anh như thế nào thôi, chứ trong nhà kia tôi chả thiếu gì...*"

Gã mèo mun khục lên cười một tràng dài "méo, méo", tức thời đã thấp thoáng thấy một đám tay chân bộ hạ từ chỗ nào chả biết chạy tới giàn trận ngay trên mặt giàn mướp, những tiếng "meo meo" vang rân một góc vườn khiến mèo nhà xanh mặt. Rồi anh ta lập tức được nghe một bài "moral" rất đáng đồng tiền bát gạo: "*Này, anh kia! anh nên nhớ anh xuất thân từ đâu mà ra, không phải tổ tiên anh cũng từ trong rừng xanh, phải vất vả săn bắt mới có cái bỏ vào miệng, phải tận diệt những loại động vật phá hoại như chuột bọ để làm lợi cho con người. Chúng tôi không tầm thường như anh nghĩ đâu. Anh nhìn xem trong khu vườn này có con chuột, con sóc nào dám bén mảng tới đây. Chúng tôi không phá cây trong vườn, không bắn thủ phóng uế bừa bãi khắp nơi như bọn chó má, và cũng chỉ ăn rất ít để sống, vì không chủ trương sống để ăn ngon mặc đẹp. Anh bị ru ngủ trong cái tháp ngà ấy rồi, quên trách nhiệm cao cả của mình thì làm ơn xéo đi, xéo ngay đi kéo chết không kịp ngáp*"

Hấn nhếch mép mai mỉa nhìn mèo nhà cười khinh bỉ, nhưng lũ lâu la thì nhất định không tha và xúm vào định làm thịt anh mèo nhà ngu ngơ. May quá, khi ấy bà chủ nhà thấy vắng bóng con mèo đẹp của mình, lại nghe tiếng "meo meo, méo méo" om xòm ngoài vườn nên vội chạy ra, thế là bọn mèo hoang chạy tán loạn, và mèo nhà vội chạy về tuy chưa ôm cái đầu máu. Ôi kỷ niệm hãi hùng ấy in sâu vào đầu anh mèo mặc dù anh vì hay mơ mộng lẫn thân mà quên hấn cuộc đời muôn mặt như bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông. Vì vậy, bây giờ khi bà chủ nhà đổ cái hộp thức ăn cho mèo vào cái đĩa không dưới gầm bàn, hai con mèo vội vã chạy đến nhám nháp từng chút thì anh mèo quên bống chuyện làm thơ, và hình bóng cô mèo mơ ngoài cửa sổ.

**Nguyễn Nhung**